

Juiste vertaling beleid in regels herstelt denkfout en adresseert problemen eenverdieners

(versie met technische correctie 'afdrukfout')

inhoud

1	Juiste vertaling beleid in regels: baseer minimum (en AOW) van stel op elk half WML	1
2	Fundamentele denkfout — reden tot herziening van de koppeling (32777) was de afschaffing van het kostwinnersmodel in de belastingheffing; maar wat werd vervolgens in de koppeling van alleen de minima (niet: de AOW) toegepast? het kostwinnersmodel! meten met twee maten is tegen de grondwet	2
3	Huishoud-draagkracht ontbreekt ten onrechte nu in de belastingheffing, zou ook netto-nettokoppeling overbodig maken — het probleem komt omdat voor de belasting ongelijke gevallen gelijk worden behandeld, tegen de grondwet.....	2
4	Twee grafieken die de afbouw van de dubbele AHK tot 2036 weergeven.....	4
5	Drie tabelberekeningen met vergelijking van de AO-uitkering van een eenverdiener met drie bijstands-situaties.....	5

Bij (grote) uitvoeringsproblemen is het verstandig om eerst te kijken of de grote lijn, het beleid, wel klopt en vervolgens of dit wel consequent en rechtvaardig is vertaald in regels.

Het eerste wordt, voor het perspectief, aangestipt onder 3, het staat hier verder buiten.

Wat het tweede betreft, de in 2011 besloten wijziging in de koppeling (32777), dat voor de minima (niet: de AOW) afkoerst op basering op het kostwinnersmodel met inlevering van ruim 280 euro per maand, berust op een fundamentele denkfout — zie 2. Consequente afschaffing van het kostwinnersmodel zou, lijkt mij, de angel uit het probleem halen. Zie onder 1.

Onder 4 wordt in twee grafieken het pad richting kostwinnersmodel weergegeven: de afbouw van de dubbele algemene heffingskorting (AHK) tot enkele in de normberekening.

Onder 5 worden drie rijke tabelberekeningen gemaakt en geanalyseerd op basis van vergelijking van de AO-uitkering van een eenverdiener met drie bijstands-situaties: de geldende, die in 2036 (afbouw voltooid) en de situatie volgens de navolgende aanbeveling.

1 Juiste vertaling beleid in regels: baseer minimum (en AOW) van stel op elk half WML

Om te voldoen aan het (harde) uitgangspunt van individualisering ('geen kostwinner'):

A. baseer koppeling minimum (en AOW) op stel met elk half minimumloon (WML)

(De [CBS-equivalentiefactor](#) zegt:

alleenstaande met 1 aan inkomen heeft evenveel koopkracht als stel met 1,4 aan inkomen;

dat is (beide delen door 1,4): alleenstaande met 71,4% = stel met 100% = 50% per partner.

Uitgaande van de 50% = netto half WML is stel 100% en de alleenstaande (1,43 x 50% =) 71,4%.)

B. beperk uitkeringen voor partners tot een half minimum(loon) — dus beperk TW kostwinner

C. zo nodig: keer ingeval van een (toch) voor meerdere personen in een huishouden bestemde uitkering uit aan alle (beide) personen.

Waarom deze aanbevelingen? Omdat de overheid consequent en betrouwbaar moet zijn, bestaanszekerheid moet bieden — daarvoor is in de eerste plaats de grondwet.

Ad A. Kenmerk van de bijstand is dat beide partners worden geacht een inkomen te hebben maar daarin niet kunnen voorzien. Ze zijn tweeverdieners in het fiscale model.

Daarom is hun inkomensnorm tweemaal een half netto WML en hebben ze ieder een AHK — zo gaat ook al vele jaren de uitbetaling aan een stel. In deze norm zit uitdrukkelijk (ook) partnerinkomen — nog eens: de partner wordt geacht te werken, heeft arbeidsplicht. Zie 2.

Ad B. Bij de in de beantwoording van kamervragen (2023Z03788, onder vraag 8 — zie ook 5 hierna) centraal gestelde AO-uitkering gaat het om een eenverdiener met TW tot bruto WML. Mede gezien artikel 3 TW (geen toeslag partner tenzij kind onder 12 jaar) en helemaal gezien de afschaffing van het kostwinnersmodel als beleid, verbaast het dat de TW in deze gevallen niet lijkt beperkt tot een half WML (met eenmaal AHK) alleen voor de verdiener in kwestie. Het harde uitgangspunt is dat de partner eigen inkomen moet verwerven. Lukt dat niet, dan moet aangeklopt bij de bijstand. Zoals dus, het is nog maar eens gezegd, de partner van een

minimumloner wordt geacht aan te kloppen bij de bijstand bij consequente vertaling in beleid. Ad C. De gesignaleerde problemen komen, zo lijkt het mij te zijn, omdat het aan één persoon betaalde uitkeringsinkomen voor de kosten van meerdere personen is bestemd en voor de fiscus noch AHK noch inkomen mag worden overgedragen. Houdt dan achter de hand de regel dat in dergelijke gevallen, bij wijze van beleidsconulance, een deel mag uitgekeerd aan de partner voor de kosten van wie dat deel is bestemd.

NB Bovengenoemde aanbeveling A past precies in de aanbeveling van de Commissie sociaal minimum om met voorrang de pijn van de sociale minima te verlichten zonder de AOW te verhogen. Dat is geen toeval: alsnog voldoen aan de logica dicht het met de denkfout van 32777 geslagen gat, zie hierna.

2 Fundamentele denkfout – reden tot herziening van de koppeling (32777) was de afschaffing van het kostwinnersmodel in de belastingheffing; maar wat werd vervolgens in de koppeling van alleen de minima (niet: de AOW) toegepast? het kostwinnersmodel! meten met twee maten is tegen de grondwet

De in 2011 besloten afbouw van de dubbele heffingskorting in het referentieminimumloon voor de minima (32777) berust op een fundamentele denkfout. In het kader van de individuele belastingheffing (afschaffing "aanrechtssubsidie") wordt in de koppeling één AHK (nu 3.362 euro) uit het referentieminimumloon verwijderd in halfjaarlijkse stapjes van (meestal) 2,5% — zie onder 4. Maar de reden was en is 'ieder een eigen inkomen' ('achter het aanrecht vandaan'). Dus elk een eigen inkomen = elk een half minimumloon met elk een AHK. Precies zoals het in de bijstandspraktijk al vele jaren gaat: beide partners de helft, met eigen jaaropgaaf en eigen AHK. De reden voor afbouw van de dubbele heffingskorting was, zoals staatssecretaris De Krom, Rutte I, in 32777, nr 10 (p 2, tweede tekstblok, derde alinea, begin), schreef: "De regering is van oordeel dat het ongewenst is dat de bijstand hoger komt te liggen dan het minimumloon van een kostwinner. Dat is een principiële punt." Zoals vaker werd hier harde visieloosheid en ontnemen van bestaanszekerheid overgoten met een moralistisch sausje. Er was ook geen enkele wijziging in de kosten van levensonderhoud die aanleiding gaf tot zo'n korting (van rond de 13%), laat staan een reden om de alleenstaanden mee te laten bloeden in de afschaffing van de "aanrechtssubsidie". Wanneer de afbouw is voltooid, in 2036 volgens huidig beleid, zal het stel met bijstand nog maar 80% bruto WML hebben.

Resumerend, met de megakorting volgens 32777 is door Rutte I opportunistisch selectief gewinkeld in de individualisering, dit in de geest van de inmiddels in parlementaire enquêtes geëtaleerde, zojuist aangestipte, politieke hardheid destijds: wél is de bij de individualisering horende afschaffing van de AHK = "aanrechtssubsidie" gerealiseerd, maar níet is voldaan aan de individualisering zelf, de hoofdzaak.

Dit meten met twee maten, inconsequent overheidshandelen, is tegen de grondwet. Had de wetgever zoals het hoort getoetst aan de grondwet, was het niet zo ver gekomen.

3 Huishoud-draagkracht ontbreekt ten onrechte nu in de belastingheffing, zou ook netto-nettokoppeling overbodig maken – het probleem komt omdat voor de belasting ongelijke gevallen gelijk worden behandeld, tegen de grondwet.

De ene euro is de andere niet. Voor een miljonair telt een euro méér veel minder dan voor iemand met minimum. Net zo telt een euro méér voor een tweeverdiener relatief minder dan voor een alleenstaande. Zie de onder 1 genoemde CBS-equivalentiefactoren: als een alleenstaande 1 aan inkomen heeft, heeft een stel 1,4 nodig voor gelijke koopkracht — dat komt neer op 70% voor een alleenstaande en 100% (2 x 50%) voor een stel. Dit is de verhouding in sociaal minimum en AOW. Dus: gaan twee AOW'ers uit elkaar, dan gaan ze allebei van 50% naar 70%. Maar in koopkracht blijven ze gelijk. Omgekeerd: als twee alleenwonende AOW'ers

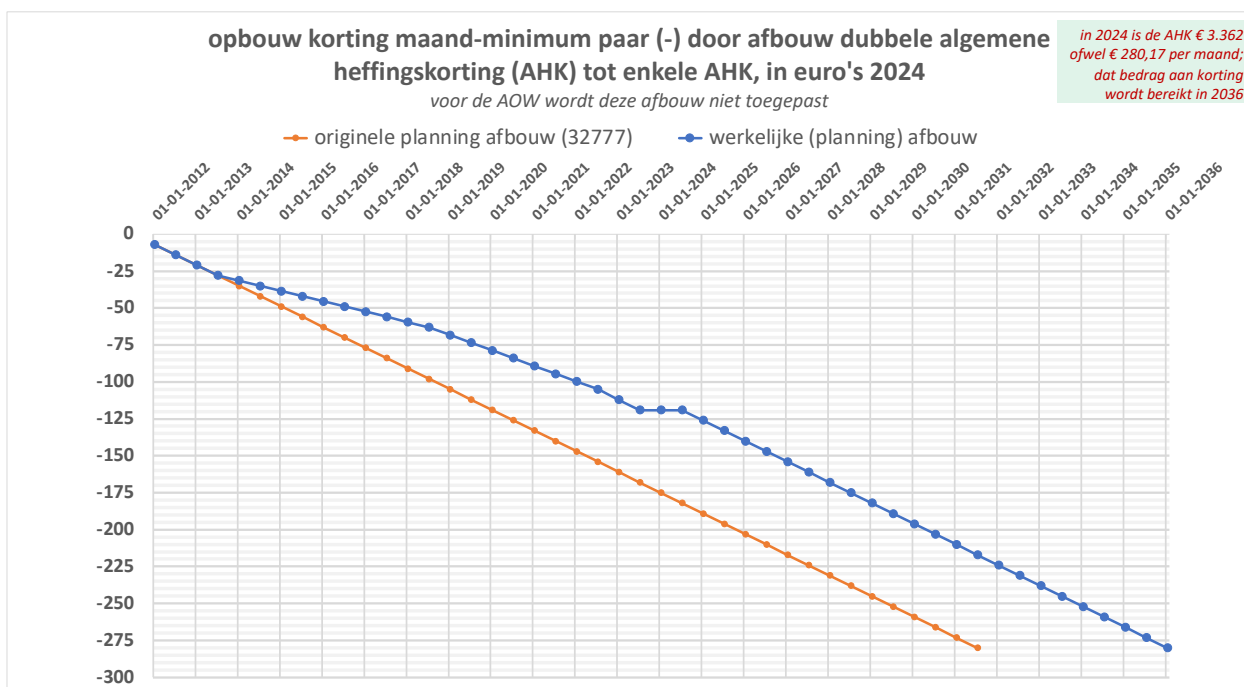
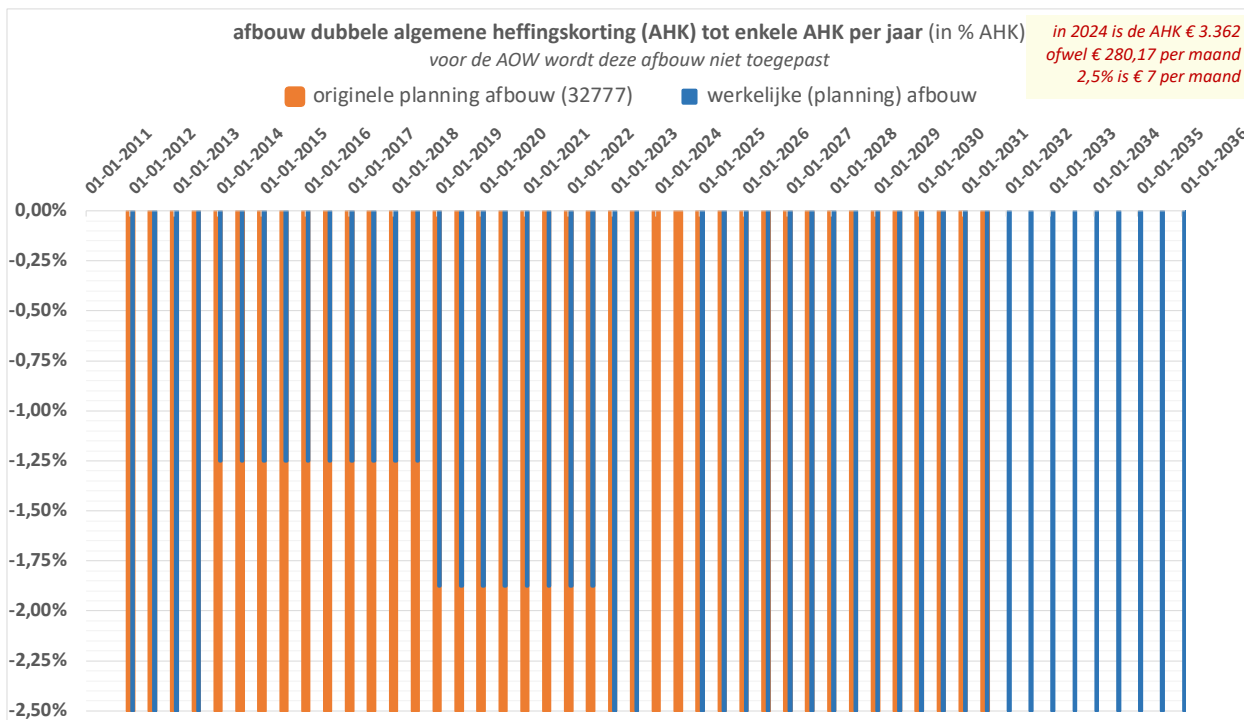
samengaan, gaan ze beide van 70% naar 50%. Maar in koopkracht blijven ze gelijk. Ziehier de toepassing van artikel 1 grondwet: gelijke gevallen gelijk behandelen en ongelijke gevallen ongelijk. Deze rechtvaardigheid is ook zeer praktisch, deze zou bijvoorbeeld veel (financiële) scheidingsperikelen voorkomen en partners financieel zelfstandig(er) maken. Echter, de huidige belastingheffing is individueel, behandelt ongelijke gevallen gelijk, in strijd met de grondwet. Met het ongelijke speelveld van dien: alleenstaanden betalen in verhouding veel meer belasting dan tweeverdieners en leggen het dus af, bijvoorbeeld op de woningmarkt. Een belastingheffing naar huishoud-draagkracht zou een netto-nettokoppeling overbodig maken. Immers, uit het bruto minimumloon rolt dan vanzelf het huishoud-gerelateerde netto. Hierboven is uitgegaan van het huidige, niet op rechtvaardigheid noch op constitutionele toetsing gebaseerde instrumentalisme: om partners te prikkelen tot werken mag de niet of weinig verdienende partner geen AHK van de partner krijgen overgedragen — geen “aanrecht-subsidie” (als paardenmiddel mijns inziens) want ieder moet een eigen inkomen hebben. Instrumentalisme houdt in dat de (mede)burger tot middel wordt gemaakt om een doel te bereiken. Nu is onderscheiden en werken met prikkels niet altijd te vermijden in het bestuur, maar het moet wel bij gebruik als smeerolie blijven. De individuele belastingheffing echter is dominant disproportioneel, strijdig met de grondwet, ontnemt bestaanszekerheid en is, zacht gezegd, *top down*. Burgers worden gedictieerd in plaats van dat zij worden gefaciliteerd. Uitgedrukt in rechtstermen, in de gewone inkomstenbelasting is draagkracht het fundament. Ongelijke behandeling, zoals bijvoorbeeld een ziektekostenaftrek, dient dan om gelijk(er) te maken, om te compenseren — trefwoorden: de groep steunt waar nodig, onderling vertrouwen, wederkerigheid, solidariteit. Het instrumentalisme daarentegen is in het belastingdomein een invasieve exoot. Ongelijke behandeling dient daarbij om te prikkelen, om ongelijk te maken, om te individualiseren. Het is zelfrijzend (de maximale arbeidskorting bijvoorbeeld, schoolvoorbeeld van instrumentalisme, explodeerde van 1.723 in 2013 tot 5.532 in 2024). Dit in tegenstelling tot de op solidariteit gebaseerde belasting naar draagkracht die naar haar aard zelfbegrenzend is (je kunt niet meer compenseren dan het geleden nadeel).

Nog juridischer, de Hoge Raad wees het protest van een burger tegen ontzegging van de AHK af met onder meer, op basis van Europese jurisprudentie (HR 13 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:429, r.o. 2.5.2): “dat op fiscaal gebied aan de wetgever in het algemeen een ruime beoordelingsvrijheid toekomt” terwijl het hier uitdrukkelijk niet om fiscaal beleid gaat maar om instrumentalisme, vreemde eend dus in de belastingbijt. Nader: de toch al uiterst ruwe Europese jurisprudentie, een absolute ondergrens die ook in Azerbeidjan moet gelden, keert het principe gelijke gevallen gelijk behandelen (en ongelijke gevallen ongelijk) om tot het wel zeer ruime criterium: “ongelijke behandeling mag tenzij deze (evident) elke redelijke grond ontbeert” — ruimer (en primitiever) kan het niet; nog ruimer en er is geen regel meer maar onbegrensdheid, willekeur. Nu valt deze omkering onder luid protest misschien nog net te accepteren voor het gewone belastingbeleid, dat immers zoals gezegd uitgaat van solidariteit (ongelijke behandeling om gelijk te maken) en zelfbegrenzend is, het huisje bij de schuur laat. Maar ingeval van ongelijke behandeling om ongelijk te maken wordt omkering (letterlijk: perversie) op omkering gestapeld en zou de norm luiden dat iedere ongelijke behandeling om ongelijk te maken mag tenzij er duidelijk geen reden voor is. Fiscaal spookrijden is dan de hoofdnorm. Instrumentalisme vermacht zo het belastingrecht. In plaats van meer ruimte, is dan bij de toepassing van de jurisprudentie juist minder beleidsruimte geboden. Uiteraard had de wetgever zelf moeten toetsen aan de grondwet en veel genuanceerder criteria ontwikkelen. Meer ‘constitutionele geletterdheid’ is dringend gewenst. Dit klemt te meer omdat wat rechtvaardig en logisch is, ook in de praktijk werkt zonder coördinatieproblemen.

4 Twee grafieken die de afbouw van de dubbele AHK tot 2036 weergeven.

Oorspronkelijk zou de afbouw van de dubbel AHK gaan in 40 halfjaarlijkse stappen van 2,5%. Hieraan is in de regeerakkoorden geknabbeld. Dit jaar wordt helemaal niet gekort “om te voorkomen dat het aantal personen en kinderen in armoede in 2024 stijgt ten opzichte van 2023” (36430, nr. 3) — alsof dat ook niet voor latere jaren geldt. Dit staat in de eerste grafiek. De tweede grafiek vertaalt de korting in euro’s van 2024.

Op de volgende bladzijden drie berekeningstabellen met analyse op basis van 01-01-2023.

5 Drie tabelberekeningen met vergelijking van de AO-uitkering van een eenverdiener met drie bijstands-situaties

drie tabellen voor de vergelijkbaarheid

verschillen met de oorspronkelijke tabel hier drie bijstands-situaties

oplossing: juiste normberekening telkens ook berekening koppeling en brutering partners met bijstand zijn tweeverdieners naast AO eenverdiener hier ook tweeverdieners eenverdiener minder netto is conform beleid

bijstand stel (tweeverdieners) moet juist hoger zijn dan netto WML kostwinner

probleem eenverdieners door 'compartimentering' inkomen

individualisering verbiedt overdracht AHK en/of inkomen tussen partners

individualisering tegen de grondwet blijft hier buiten beschouwing

oplossing: juiste vertaling beleid in regels

norm baseren op stel met elk half WML met AHK

TW partner tot half bruto WML uitkering meerdere personen verdelen over hen

De drie tabellen hierna zijn voor de vergelijkbaarheid gebaseerd op de tabel in het antwoord op vraag 8 in TK-stuk 2023Z03788 (vragen lid Omtzigt en tien andere leden). Daarom zijn ook de cijfers per 01-01-2023 gebruikt.

Verschillen met de oorspronkelijke tabel:

1. Anders dan in genoemde tabel wordt niet uitgegaan van één bijstands-situatie, maar van drie:

- I. norm gebaseerd op stel met WML en 1,6 x AHK (geldende situatie)
- II. norm gebaseerd op stel met WML en 1 x AHK (situatie 2036, na voltooiing afbouwpad, geeft 80% bruto WML)
- III. Norm (beleidsmatig juist) gebaseerd op stel met elk half WML met AHK — oplossing.

Anders dan in genoemde tabel wordt voor elke situatie de normberekening gegeven, leidend tot een netto, + de brutering van dit netto.

Deze brutering betekent dat beide partners (twee)verdieners zijn, met elk een AHK, en elk een jaaropgaaf — al vele jaren vaste praktijk.

2. Niet alleen wordt een AO-uitkering van een eenverdiener vergeleken met de bijstand maar ook die AO-uitkering van tweeverdieners.

Het blijkt dat verschil tussen eenverdiener in de AO en de tweeverdieners in de bijstand precies is wat het (emancipatie)beleid voorschrijft.

Dit voorschrift luidt: wie niet werkt, zal de eigen AHK (hier 3.070 euro netto) niet verzilveren. Hard, maar dat is het gekozen beleid.

Aldus is het ook anti-emancipatoir te stellen dat het netto WML van een kostwinner (alleenverdiener) niet lager mag zijn dan de bijstand van een stel. Die bijstand moet juist hoger zijn want ook de partner dient volgens het huidige beleid inkomen te verwerven. In dit verband: een

veel voorkomende redenering lijkt te zijn dat de bijstand hier juist laag dient te zijn om de partner aan te zetten tot verwerving van eigen

inkomen. Zo'n redenering mist echter het kardinale punt dat het kenmerk van iemand met bijstand juist is het onvermogen om te verwerven

— beiden hebben ook arbeidsplicht.

Het probleem eenverdieners komt omdat door het emancipatiebeleid ('geen kostwinner') het ontvangen van inkomen is geïndividualiseerd en

gecompartimenteerd tot de ontvanger. De twee mogelijkheden om de belasting op het ontvangen geld te delen met degene die fysiek

mee-ontvangt (ervan mee eet en leeft, een economische eenheid vormt) zijn afgesneden. Deze twee mogelijkheden zijn het overdragen van de

AHK en het overdragen van inkomen. Volgens dit beleid zou een AO-verdiener niet meer aangevuld horen te krijgen dan tot een half bruto

WML en zou de regel moeten gelden dat een uitkering die ook voor levensonderhoud van de ander is, ook hoort uitgekeerd aan die ander.

De beperking van de TW-aanvulling tot 50% maakt dat samen met de bijstandaanvulling het bruto WML niet wordt overschreden.

vanuit algemeen perspectief

De huidige individuele belastingheffing betekent gelijke behandeling van fiscaal ongelijke gevallen (alleenstaanden en eenverdieners vs

tweeverdieners) en ongelijke behandeling van fiscaal gelijke gevallen (uitkeringen en toeslagen huishoudgerelateerd vs loon individueel

inclusief disproporitionele arbeidskorting, €5.532 in 2024 — het belastingbouwstenenrapport adviseerde halvering, fiche A06).

Dit is tegen de grondwet — een constitutionele toetsing hiervan ontbreekt. Zou de wetgever wel rechtvaardig te werk zijn gegaan, bijvoorbeeld

met over de hele linie heffing naar huishoud-draagkracht, was er geen probleem. Dit punt van het juiste beleid blijft hier buiten beschouwing.

Dan het punt van de juiste en rechtvaardige vertaling van het huidige beleid in regels.

Dat huidige (emancipatie)beleid is: ieder(e partner) een eigen inkomen, geen kostwinnerschap, maar financiële zelfstandigheid.

Vergelijk in dit verband de 1990-maatregel: artikel 3 Toeslagenwet: "Vanaf 1990 heeft een gehuwde wiens echtgenoot is geboren na ... 1971

geen recht op toeslag, tenzij tot zijn huishouden een eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind behoort dat jonger is dan 12 jaar."

Dit beleid is vertaald in individuele belastingheffing (weg met de "aanrechtsubsidie"): wie geen eigen inkomen heeft, krijgt geen AHK.

Vertaling van het beleid van individualisering in de koppeling betekent dan: baseren op een paar met elk een half bruto minimumloon (WML).

Geen kostwinnerschap faciliteren betekent ook: toeslagen ingevolge de TW en eventuele andere uitkeringen die behalve het levensonderhoud

van de ontvanger (50%) ook levensonderhoud van anderen betreffen, horen te worden beperkt tot 50% bruto WML

Mogelijk voor de zekerheid de algemene regel dat het meerdere van de eigen norm ook aan de echte opmaker/ontvanger wordt uitgekeerd.

resultaten uit de drie tabellen hierna

noot: wie in de AO komt, verliest ook 400 netto per maand aan arbeidskorting

BIJ DE DRIE TABELLEN HIerna	
bedragen in euro's van 01-01-2023	
per maand inclusief vakantiegeld (zoals in kamerstuk 2023Z03788 onder vraag 8)	
AHK = algemene heffingskorting	
WML = wettelijk minimumloon	
AO = arbeidsongeschikt(heid)	
gebruikte parameters	
WML (per maand, bruto)	1.934,40
belastingPerc	36,93%
AHK (vóór evt afbouw)	3.070
AHKafbouwgrens (ipv 22660)	22.661
AHKafbouwperc (-)	-6,10%

bijstands-situatie >>	I. geldend, met afbouwpad			II. per 2036, afbouwpad voltooid			III. bij vertaling individualisering		
	basis bijstandsnorm >> WML paar, 1,6 x AHK			WML paar, 1 x AHK			half WML partner met AHK		
	bijstand	AO	AO	bijstand	AO	AO	bijstand	AO	AO
uitkering									
aantal verdieners	2	1	2	2	1	2	2	1	2
bruto jaarinkomen	22.763	28.162	28.162	19.981	25.084	25.084	25.080	30.727	30.727
belasting	2.266	7.665	4.260	1.238	6.341	3.122	3.122	8.769	5.206
netto na belasting	20.497	20.497	23.902	18.743	18.743	21.962	21.958	21.958	25.521

WML per jaar	a. bijstand, twee verdieners			b. AO, een verdiener			c. AO, twee verdieners		
	bruto	belasting	netto	bruto	belasting	netto	bruto	belasting	netto
bijstands-situatie I	22.763	2.266	20.497	28.162	7.665	20.497	28.162	4.260	23.902
bijstands-situatie II	19.981	1.238	18.743	25.084	6.341	18.743	25.084	3.122	21.962
bijstands-situatie III	25.080	3.122	21.958	30.727	8.769	21.958	30.727	5.206	25.521

I. GELDENDE BIJSTANDS-SITUATIE**bruto bijstand = 91% bruto WML**

	a. Bijstandsuitkering (deze norm is berekend op basis paar met WML en de volgens afbouwpad dubbele AHK geldende 1,6 x AHK *)			b. Alleenverdiener met AO-uitkering van 28.162 (uitgangspunt: hetzelfde netto als paar met bijstand)			bT. hetzelfde bruto als b maar nu gelijkelijk verdeeld over beide partners			b (twee-verdieners) min a (paar met bijstand)	bT (twee-verdieners) min b (eenverdienerspaar)
	partner	partner	paar	partner	partner	paar	partner	partner	paar		
netto per maand met vakantiegeld	854,04	854,04	1.708,08								
idem per jaar (zie verder brutering bijstand**)	10.248	10.248	20.497			20.497			23.902		
bruto inkomen	a 11.382	11.382	22.763	28.162		28.162	14.081	14.081	28.162	5.399	0
belasting (vóór AHK) 36,93%	b 4.203	4.203	8.407	10.400		10.400	5.200	5.200	10.400	1.994	0
AHK vóór afbouw 3.070	3.070	3.070	6.140	3.070		3.070	3.070	3.070	6.140		
AHKafbouw grens 22.661											
inkomen boven afbouw grens	0	0		5.501			0	0			
AHKafbouwperc -6,095%											
AHKafbouw (-)	0	0		-335			0	0			
AHK (na afbouw)	c 3.070	3.070	6.140	2.735		2.735	3.070	3.070	6.140	-3.405	3.405
belasting na AHK b - c	d 1.133	1.133	2.266	7.665		7.665	2.130	2.130	4.260	5.399	-3.405
netto inkomen na belasting a - d	e 10.249	10.249	20.497	20.497		20.497	11.951	11.951	23.902	0	3.405

*** berekening netto minimum paar (niet: AOW)**

WML (per maand, bruto)	1.934,40	<i>berekening belasting</i>
WML met 8% vakantiegeld	2.089,16	WML met vakantiegeld over jaar (x 12), bruto
af: belasting (zie hiernaast)	381,08	tabelloon loonbelasting (naast lager 54-voud)
netto = referentieminimumloon	1.708,08	belasting vóór AHK: 36,93% van 25.056
dit is netto minimum paar (100%)		1 x AHK
dat is per partner (50%)	854,04	<i>afbouw AHK</i>
en per alleenstaande (70%)	1.195,66	afbouw grens
		tabelloon hier
		boven grens
		waarover
		blijft aan 1 x AHK, afgerond
		aantal toe te passen AHK's
		op belasting in mindering aan AHK (-)
		blijft aan jaarbelasting
		belasting per maand (gedeeld door 12)

**** brutering netto bijstand partner**

netto jaar	10.248
AHK	3.070
netto - AHK	7.178
belastingperc	36,93%
1 min perc	63,07%
dit is netto - AHK in procenten	
dan is bruto in euro's (% = 71,78)	
bruto (delen door 63,07%)	11.382

II. BIJSTANDS-SITUATIE 2036*bruto bijstand = 80% bruto WML*

	a2. Bijstandsuitkering (norm berekend op basis paar met WML en beleidsdoel 2036 = 1 x AHK*)			b2. Alleenverdiener met AO-uitkering van 25.084 (uitgangspunt: hetzelfde netto als paar met bijstand, a2)			bT2. hetzelfde bruto als b2 maar nu gelijkelijk verdeeld over beide partners			b2 (twee-verdieners) min a2 (paar met bijstand)	bT2 (twee-verdieners) min b2 (eenverdienerspaar)
	partner	partner	paar	partner	partner	paar	partner	partner	paar		
netto per maand met vakantiegeld idem per jaar (zie verder brutoering bijstand**)	780,91 9.371	780,91 9.371	1.561,83 18.742			18.743			21.962		
bruto inkomen	a 9.990	9.990	19.981	25.084		25.084	12.542	12.542	25.084	5.104	0
belasting (vóór AHK) 36,93%	b 3.689	3.689	7.379	9.264		9.264	4.632	4.632	9.264	1.885	0
AHK vóór afbouw 3.070	3.070	3.070	6.140	3.070		3.070	3.070	3.070	6.140		
AHKafbouw grens 22.661											
inkomen boven afbouw grens	0	0		2.423			0	0			
AHKafbouwperc -6,095%											
AHKafbouw (-)	0	0		-148			0	0			
AHK (na afbouw)	c 3.070	3.070	6.140	2.922		2.922	3.070	3.070	6.140	-3.218	3.218
belasting na AHK b - c	d 619	619	1.238	6.341		6.341	1.561	1.561	3.122	5.103	-3.219
netto inkomen na belasting a - d	e 9.371	9.371	18.743	18.743		18.743	10.981	10.981	21.962	1	3.219

*** berekening netto minimum paar (niet: AOW)**

WML (per maand, bruto)	1.934,40	<i>berekening belasting</i>	
WML met 8% vakantiegeld	2.089,16	WML met vakantiegeld over jaar (x 12)	25.070
af: belasting (zie hiernaast)	527,33	tabelloon loonbelasting (naast lager 54-voud)	25.056
netto = referentieminimumloon	1.561,83	belasting vóór AHK: 36,93% van 25.056	9.253
dit is netto minimum paar (100%)		1 x AHK	3.070
dat is per partner (50%)	780,91	<i>afbouw AHK</i>	
en per alleenstaande (70%)	1.093,28	afbouw grens	22.661
		tabelloon hier	25.056
		boven grens	2.395
		waarover	-6,095% -145,98
		blijft aan 1 x AHK, afgerond	2.925
		aantal toe te passen AHK's	1,000
		op belasting in mindering aan AHK (-)	-2.925
		blijft aan jaarbelasting	6.328
		belasting per maand (gedeeld door 12)	527,33

**** brutoering netto bijstand partner**

netto jaar	9.371
AHK	3.070
netto - AHK	6.301
belastingperc	36,93%
1 min perc	63,07%
dit is netto - AHK in procenten	
dan is bruto in euro's (% = 63,01)	
bruto (delen door 63,07%)	9.990

**III. BIJSTANDS-SITUATIE MET
CONSEQUENTE VERTALING
INDIVIDUALISERING**

bruto bijstand = 100% bruto WML

	a3. Bijstandsuitkering (norm berekend op basis partner met half WML en 1 x AHK, consequente vertaling individualisering in koppeling, conform de vaste toekenningspraktijk sinds vele jaren)			b3. Alleenverdiener met AO-uitkering van 30.727 (hetzelfde netto als paar met bijstand, a3)			bT3. hetzelfde bruto als b3 maar nu gelijkelijk verdeeld over beide partners			b3 (twee-verdieners) min a3 (paar met bijstand)	bT3 (twee-verdieners) min b3 (eenverdienerspaar)
	partner	partner	paar	partner	partner	paar	partner	partner	paar		
netto per maand met vakantiegeld idem per jaar (zie verder brutering bijstand**)	914,91	914,91	1.829,83			21.958			25.521		
bruto inkomen	a 12.540	12.540	25.080	30.727		30.727	15.364	15.364	30.727	5.647	0
belasting (vóór AHK) 36,93%	b 4.631	4.631	9.262	11.347		11.347	5.674	5.674	11.347	2.085	0
AHK vóór afbouw 3.070	3.070	3.070	6.140	3.070		3.070	3.070	3.070	6.140		
AHKafbouwgrens 22.661											
inkomen boven afbouwgrens	0	0		8.066			0	0			
AHKafbouwperc -6,095%											
AHKafbouw (-)	0	0		-492			0	0			
AHK (na afbouw)	c 3.070	3.070	6.140	2.578		2.578	3.070	3.070	6.140	-3.562	3.562
belasting na AHK b - c	d 1.561	1.561	3.122	8.769		8.769	2.603	2.603	5.206	5.647	-3.563
netto inkomen na belasting a - d	e 10.979	10.979	21.958	21.958		21.958	12.761	12.761	25.521	0	3.563

*** berekening netto minimum partner (ook voor berekening bruto AOW, praktisch gelijk aan nu)**

WML (per maand, bruto)	1.934,40	berekening belasting	
voor partner half WML	967,20	half WML met vakantiegeld over jaar (x 12)	12.535
half WML met 8% vakantiegeld	1.044,58	tabelloon loonbelasting (naast lager 54-voud)	12.528
af: belasting (zie hiernaast)	129,67	belasting vóór AHK: 36,93% van 12.528	4.626
netto = referentieminimumloon part	914,91	1 x AHK	3.070
dit is hier netto minimum partner (50%)		<i>afbouw AHK</i>	
dat is voor een paar (100%)	1.829,83	afbouwgrens	22.661
en per alleenstaande (70%)	1.280,88	tabelloon hier	12.528
		boven grens	0
		waarover	-6,095%
			0,00
		blijft aan 1 x AHK, afgerond	3.070
		aantal toe te passen AHK's	1,000
		op belasting in mindering aan AHK (-)	-3.070
		blijft aan jaarbelasting	1.556
		belasting per maand (gedeeld door 12)	129,67

**** brutering netto bijstand partner**

netto jaar	10.979
AHK	3.070
netto - AHK	7.909
belastingperc	36,93%
1 min perc	63,07%
dit is netto - AHK in procenten	
dan is bruto in euro's (% = 79,09)	
bruto (delen door 63,07%)	12.540